

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE IŠVADA,
pateikta 2016 m. gegužės 26 d.*

Byla C-230/15

Brite Strike Technologies Inc.
prieš
Brite Strike Technologies SA

(rechtbank Den Haag (Hagos teismas, Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose — Jurisdikcija ir sprendimų vykdymas — Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — 71 straipsnis — Su konkrečia sritimi susijusios konvencijos taikytinumas — Beniliukso konvencija dėl intelektinės nuosavybės — Konvencija, kuri įsigaliojo vėliau nei šis reglamentas, tačiau kurioje pakartojamas ankstesnių tarptautinių sutarčių turinys — Reglamentas Nr. 44/2001 — 22 straipsnio 4 punktą — Ginčas dėl Beniliukso prekių ženklo — Trijų Beniliukso valstybių arba vienos iš jų teismų jurisdikcija — Kriterijai, galimai taikytini siekiant nustatyti šią jurisdikciją“

I – Įžanga

1. *Rechtbank Den Haag* (Hagos teismas, Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo**, paprastai vadinamo Reglamentu „Briuselis I“, 22 straipsnio 4 punkto ir 71 straipsnio išaiškinimu.
2. Šis prašymas pateiktas minėtame Nyderlandų teisme nagrinėjant bylą, kurioje kilo teismo, turinčio jurisdikciją *ratione loci* priimti sprendimą dėl Amerikos bendrovės pareikšto ieškinio dėl Liuksemburgo bendrovei priklausančio Beniliukso prekių ženklo panaikinimo, nustatymo klausimas.
3. Žinant, kad tarptautinėms byloms taikomos jurisdikcijos taisyklės, kai asmenys ginčijasi dėl prekių ženklo galiojimo, yra įtvirtintos ir Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punkte, ir 2005 m. vasario 25 d. Beniliukso konvencijos dėl intelektinės nuosavybės (prekių ženklai ir dizainas)*** (toliau – BKPŽD) 4.6 straipsnyje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, kaip reikia sieti šių dviejų dokumentų nuostatas, jeigu sutampa jų materialinė taikymo sritis, taip pat taikymo sritis teritorijos ir laiko atžvilgiu.

* Originalo kalba: prancūzų.

** OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42.

*** Belgijos Karalystės, Didžiosios Liuksemburgo Hercogystės ir Nyderlandų Karalystės Hagoje pasirašyta konvencija.

4. Pagal Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnį jo išgaliojimas nepadarė poveikio jokių konvencijų, kurios Europos Sąjungos valstybėms narėms jau yra privalomos ir kuriomis reglamentuojama jurisdikcija konkrečiose bylose, taikytinumui. Teisingumo Teismo prašoma priimti sprendimą dėl to, ar iš minėto straipsnio galima spręsti, kad BKPŽD šiuo atveju reikia teikti pirmenybę, nes ji išgaliojo vėliau už minėtą reglamentą, tačiau visų pirma jos 4.6 straipsnyje pakartojamas ankstesnių Beniliukso tarptautinių sutarčių turinys.

5. Jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad Reglamento Nr. 44/2001 nuostatos yra viršesnės už BKPŽD nuostatas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo nustatyti, ar iš minėto reglamento 22 straipsnio 4 punkto galima daryti išvadą, kad trijų Beniliukso valstybių teismams suteikta vienoda tarptautinė jurisdikcija tokioje byloje kaip pagrindinė, o jeigu ne, tuomet patikslinti, kokie kriterijai leidžia nustatyti vieną iš šių valstybių narių, kurios teismai vieninteliai turi jurisdikciją, galbūt šiuo lygmeniu taikant BKPŽD 4.6 straipsnį.

II – Teisinis pagrindas

A – Reglamentas Nr. 44/2001

6. Šio reglamento 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta bendra jurisdikcijos taisyklė, pagal kurią „pagal šį reglamentą valstybėje narėje nuolat gyvenantiems asmenims, neatsižvelgiant į jų pilietybę, bylos turi būti keliamos tos valstybės narės teismuose“.

7. Minėto reglamento 22 straipsnio, kuris yra šio reglamento II skyriaus 6 skirsnyje „Išimtinė jurisdikcija“, 4 punkto pirmoje pastraipoje numatyta, kad „toliau išvardyti teismai turi išimtinę jurisdikciją, neatsižvelgiant į nuolatinę gyvenamąją vietą: teismo procesuose, susijusiuose su patentų, prekės ženklų, dizainų arba kitų panašių teisių registracija arba galiojimu, kurias reikalaujama deponuoti arba registruoti, valstybės narės, kurioje buvo kreiptasi dėl deponavimo arba registravimo, deponavimas arba registravimas buvo atliktas arba pagal Bendrijos dokumento arba tarptautinės konvencijos sąlygas yra laikomas atliktu, teismuose“.

8. Minėto 4 punkto antroje pastraipoje patikslinta, kad „nepažeidžiant Europos patentų biuro jurisdikcijos, pagal 1973 m. spalio 5 d. Miunchene pasirašytą Europos patentų išdavimo konvenciją“**** „kiekvienos valstybės narės teismai turi išimtinę jurisdikciją, neatsižvelgiant į nuolatinę gyvenamąją vietą, teismo procesuose, susijusiuose su bet kurio tai valstybei išduoto Europos patento registravimu arba galiojimu“*****.

9. To paties reglamento 71 straipsnyje, esančiame jo VII skyriuje „Santykiai su kitais dokumentais“, nustatyta, kad:

„1. Šis reglamentas nedaro poveikio jokioms konvencijoms, kuriose dalyvauja valstybės narės ir kurios konkrečiose bylose reglamentuoja jurisdikciją arba teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą.

**** Šios konvencijos (toliau – Miuncheno konvencija) tekstas pateikiamas internete adresu <http://www.epo.org/law-practice/legal-texts/html/epc/2013/f/ma1.html>

***** Šio 22 straipsnio 4 punkto pirma ir antra pastraipos iš esmės atitinka būtent 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32) su pakeitimais, padarytais paskesnėmis konvencijomis dėl naujų valstybių narių prisijungimo prie šios konvencijos (OL C 27, 1998, p. 1, toliau – Briuselio konvencija), 16 straipsnio 4 dalį ir prie jos pridėto protokolo Vd straipsnį. Manau, Briuselio konvencijos 16 straipsnio 4 dalies išaiškinimai ir paaiškinimai taikytini Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktui dėl šių nuostatų lygiavertiškumo (pagal analogiją žr. 2015 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Holterman Ferho Exploitation ir kt.*, C-47/14, EU:C:2015:574, 38 punktą).

2. Siekiant vienodai aiškinti šio straipsnio 1 dalį, ji turi būti taikoma taip:

- a) pagal šį reglamentą valstybės narės, kuri dalyvauja konvencijoje dėl konkrečios bylos, teismui nedraudžiama priimti jurisdikcijos pagal minėtą konvenciją, netgi jei atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, kuri toje konvencijoje nedalyvauja. Bet kuriuo atveju, teismas, nagrinėjantis ieškininį pareiškimą, taiko šio reglamento 26 straipsnį;

<...>. “*****

10. Reglamentas Nr. 44/2001 buvo panaikintas Reglamentu (ES) Nr. 1215/2012*****, paprastai vadinamu „Reglamentas Briuselis Ia“, tačiau jis netaikomas tokiems ieškiniams, kurie, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, buvo pareikšti iki 2015 m. sausio 10 d.***** Reglamento Nr. 44/2001 2 straipsnio 1 dalyje, 22 straipsnio 4 punkte ir 71 straipsnyje nurodytos jurisdikcijos taisyklės pakartotos Reglamentu Nr. 1215/2012 4 straipsnio 1 dalyje, 24 straipsnio 4 punkte ir 71 straipsnyje, šiek tiek jas pritaikius, tačiau šie pritaikymai nekeičia bendro pirmųjų nuostatų turinio*****. Pastarasis reglamentas buvo reikšmingiau pakeistas Reglamentu (ES) Nr. 542/2014*****, papildant jį 71a–71d straipsniais siekiant reglamentuoti ryšius tarp šio reglamento***** ir Susitarimo dėl bendro patentų teismo***** bei Sutarties dėl Beniliukso Teisingumo Teismo*****.

B – BKPŽD

11. Pagal BKPŽD 5.2 straipsnį šia konvencija nuo 2006 m. rugsėjo 1 d. buvo panaikinta, pirma, 1962 m. kovo 19 d. Briuselyje pasirašyta Beniliukso konvencija dėl prekių ženklų*****, prie kurios buvo pridėtas Beniliukso bendrasis įstatymas dėl prekių ženklų***** ir, antra, 1966 m. spalio 25 d. Briuselyje pasirašyta Beniliukso konvencija dėl dizaino*****, prie kurios buvo pridėtas Beniliukso bendrasis įstatymas dėl dizaino*****.

***** Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsniu pakeistas Briuselio konvekcijos 57 straipsnis, padarius tik vieną reikšmingą formuluotės pakeitimą (žr. šios išvados 25 punktą).

***** 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1).

***** Reglamento Nr. 1215/2012 taikymo sritis laiko atžvilgiu apibrėžta jo 66 straipsnyje.

***** Šiuo klausimu tik pažymiu, pirma, jog Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 4 punkte patikslinta, kad ši nuostata taikoma neatsižvelgiant į tai, ar joje numatytas klausimas yra iškeltas kaip atskiras ieškinys, ar nagrinėjant jau iškeltą bylą (pagal 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *GAT, C-4/03*, EU:C:2006:457, 31 punktą ir Sprendimo *Roche Nederland ir kt., C-539/03*, EU:C:2006:458, 40 punktą) ir, antra, kad jo 71 straipsnio redakcijoje, be kita ko, prancūzų k., Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnyje buvusi sąvoka „tribunal“ pakeista bendrine sąvoka „teismas“.

***** 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, kuriuo dėl taisyklių, taikytinų dėl Bendro patentų teismo ir Beniliukso Teisingumo Teismo, iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 (OL L 163, 2014, p. 1), kuris pagal jo 2 straipsnį taikytinas nuo 2015 m. sausio 10 d.

***** Žr. Reglamento Nr. 542/2014 1–4 konstatuojamąsias dalis. Visų pirma šiuo reglamentu įtrauktame 71a straipsnyje numatyta, kad „kelioms valstybėms narėms bendr[i] teisma[i]“ – Bendras patentų teismas ir Beniliukso Teisingumo Teismas – laikomi „teismais“, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1215/2012.

***** Šis 2013 m. vasario 19 d. pasirašytas susitarimas (OL C 175, 2013, p. 1) įsigalios, kai jį 89 straipsnio 1 dalyje nurodytomis sąlygomis ratifikuos trylika valstybių narių.

***** Sutartis dėl Beniliukso Teisingumo Teismo įsteigimo ir statuso, kurią 1965 m. kovo 31 d. Briuselyje pasirašė Belgijos Karalystė, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė ir Nyderlandų Karalystė ir kuri įsigaliojo 1974 m. sausio 1 d. 2012 m. spalio 15 d. šios trys valstybės pasirašė protokolą, kuriuo ši sutartis iš dalies keičiama, siekiant perduoti jurisdikciją Beniliukso Teisingumo Teismui konkrečiose srityse, patenkančiose į Reglamento Nr. 1215/2012 taikymo sritį.

***** Toliau – BKPŽ, įsigaliojusi 1969 m. liepos 1 d.

***** Toliau – IPŽ, įsigaliojęs 1971 m. sausio 1 d.

***** Toliau – BKD, įsigaliojusi 1974 m. sausio 1 d.

***** Toliau – BĮD, įsigaliojęs 1975 m. sausio 1 d.

12. Pagal BKPŽD preambulę jos tikslai, be kita ko, yra:

- „pakeisti konvencijas, bendruosius įstatymus ir pakeitimų protokolus dėl Beniliukso prekių ženklų ir dizaino viena konvencija, kuria būtų kartu sistemingai ir skaidriai reglamentuojama prekių ženklų ir dizaino teisė“,
- „numatyti greitas ir veiksmingas procedūras <...> siekiant pritaikyti Beniliukso teisės aktus prie Bendrijos teisės aktų ir tarptautinių sutarčių, kurias jau ratifikavo Aukštosios Susitariančiosios Šalys“, ir
- „pakeisti Beniliukso prekių ženklų biurą ir Beniliukso dizaino biurą Beniliukso intelektualinės nuosavybės organizacija (prekių ženklai ir dizainas), perimant jų funkcijas, kurias atlieka sprendimų priėmimo ir vykdomieji organai, kuriems suteikti jiems priskirti ir papildomi įgaliojimai“ *****.

13. Iš esmės pakartojant IPŽ 37 straipsnį ***** ir BĮD 29 straipsnį ***** , BKPŽD 4.6 straipsnyje „Teritorinė jurisdikcija“ dėl ginčų tarp fizinių ar juridinių asmenų nustatyta *****:

„1. Jeigu teritorinė jurisdikcija nėra aiškiai nustatyta sutartyje, prekių ženklų ir dizaino srityje ji nustatoma pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją vietą arba ginčijamos prievolės atsiradimo, įvykdymo vietą arba vietą, kurioje ji turi būti įvykdyta. Vien prekių ženklo ar dizaino registracijos paraiškos pateikimo arba prekių ženklo ar dizaino įregistravimo vieta bet kuriuo atveju negali būti pagrindas nustatyti jurisdikciją.

2. Jeigu pirmesnėje dalyje nurodytų kriterijų nepakanka teritorinei jurisdikcijai nustatyti, pareiškėjas gali kreiptis į savo nuolatinės gyvenamosios vietos arba gyvenamosios vietos teismą, o jeigu jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos arba gyvenamosios vietos Beniliukso teritorijoje, į savo pasirinktą teismą Briuselyje, Hagoje arba Liuksemburge.

3. Teismai savo iniciatyva taiko šio straipsnio 1 ir 2 dalyse apibrėžtas taisykles ir aiškiai konstatuoja savo jurisdikciją.

<...>.“

III – Pagrindinė byla, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

14. 2010 m. vasario 4 d. *Brite Strike Technologies SA*, kurios buveinė yra Liuksemburge (Liuksemburgas), pateikė paraišką įregistruoti žodinį žymenį „Brite Strike“, kad Hagoje įsikūrusi OBPI jį įregistruotų kaip Beniliukso prekių ženklą.

***** Pagal BKPŽD 1.2, 1.3 ir 1.5 straipsnius minėtos organizacijos būstinė yra Hagoje ir ją sudaro įvairūs organai, leidžiantys atlikti jai pagal šią konvenciją pavestas funkcijas, tarp jų – Beniliukso intelektualinės nuosavybės (prekių ženklai ir dizainas) tarnyba (toliau – BINT).

***** BKPŽ ir IPŽ komentaras, kurį bendrai parengė Belgijos, Liuksemburgo ir Nyderlandų vyriausybės, buvo paskelbtas nyderlandų kalba *Tractatenblad van het Koninkrijk der Nederlanden*, 1962, Nr. 58 (žr. p. 75 ir paskesnius dėl IPŽ 37 straipsnio). Šios aiškinamosios dalies versija prancūzų k. skelbiama OBPI interneto svetainėje (https://www.boip.int/wps/portal/site/juridical/regulations/oldregulations!/ut/p/a0/04_Sj9CPykyssy0xPLMnMz0vMAfGjzOKdg5w8HZ0MHQ0s_IKNDdxdfX1DHL1CDYO9DFSD04r0C7IdFQHd_Xc9/).

***** BĮD 29 straipsnio aiškinamoji dalis, kurioje iš esmės pakartojama su IPŽ 37 straipsniu susijusi aiškinamoji dalis, taip pat pateikiama šios išvados 19 išnašoje nurodytoje interneto svetainėje.

***** Ši atvejį nagrinėjama pagrindinėje byloje, reikia skirti nuo ieškinių, pareiškiamų tiesiogiai dėl OBPI sprendimo, susijusio su Beniliukso prekių ženklo įregistravimu, kuriems BKPŽD numatytos specialios taisyklės (žr. 2.12, 2.17 ir 4.2 straipsnius).

15. 2012 m. rugsėjo 21 d. amerikiečių bendrovė *Brite Strike Technologies Inc.*, kurios produktus platino, be kita ko, *Brite Strike Technologies SA*, pareiškė ieškinį šiai bendrovei *rechtbank Den Haag* (Hagos teismas) dėl minėto prekių ženklo panaikinimo pagal BKPŽD 2.4 ***** ir 2.28 straipsnius ***** , tvirtindama, kad atsakovė įregistravo jį nesąžiningai ir taip pažeidė *Brite Strike Technologies SA* kaip pirmajai žinomai nagrinėjamo žymens naudotojai Beniliukso teritorijoje priklausančias teises.

16. *Brite Strike Technologies SA* pateikė teritorinės jurisdikcijos nebuvimu grindžiama prieštaravimą, teigdama, kad ieškinytis turėjo būti pareikštas Liuksemburge, kur yra jos pačios buveinė, nes ji yra atsakovė, o ne Hagoje, kur buvo įregistruotas nagrinėjamas prekių ženklas.

17. Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, norint priimti sprendimą dėl šio procedūrinio aspekto, reikia nustatyti, ar BKPŽD 4.6 straipsnyje įtvirtinta jurisdikcijos taisyklė, iš kurios matyti, kad minėtas teismas neturi jurisdikcijos nagrinėti šio ginčo ***** , turi būti viršesnė už Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punkte nustatytą jurisdikcijos taisyklę, pagal kurią jam vis dėlto leidžiama pripažinti save turinčiu jurisdikciją.

18. Šiuo atžvilgiu *rechtbank Den Haag* (Hagos teismas) cituoja 2013 m. lapkričio 26 d. *Gerechtshof Den Haag* (Hagos apeliacinis teismas) sprendimą ***** , kuriame šis teismas laikėsi nuomonės, kad Reglamente Nr. 44/2001 numatytos jurisdikcijos taisyklės turi būti viršesnės už BKPŽD nustatytas taisykles, nes „nors šia konvencija iš esmės tęsiami ankstesni Beniliukso dokumentai, atitinkamos jurisdikcijos taisyklės nesiskiria“, ši konvencija „įsigaliojo vėliau už [minėtą] reglamentą“, „todėl jos 4.6 straipsnio negalima laikyti specialiąja norma, kaip tai suprantama pagal [šio reglamento] 71 straipsnį“ ***** .

19. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, vis dėlto neaišku, kokią reikšmę teikti minėtam 71 straipsniui ir kaip prireikus reikėtų taikyti Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktą nagrinėjant tokį ginčą kaip pagrindinėje byloje, susijusį su Beniliukso prekių ženklo galiojimu.

20. Šiomis aplinkybėmis 2015 m. gegužės 13 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gegužės 20 d., *rechtbank Den Haag* (Hagos teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar BKPŽD (dėl 2013 m. lapkričio 26 d. *Gerechtshof Den Haag* [Hagos apeliacinis teismas] sprendimo 28–34 punktuose nurodytų priežasčių) turi būti laikoma vėlesne konvencija, todėl šios konvencijos 4.6 straipsnis negali būti laikomas specialia nuostata, kaip tai suprantama pagal Reglamento [Nr. 44/2001] 71 straipsnį?

***** BKPŽD 2.4 straipsnio pradžioje ir f punkte nurodyta, kad „teisės į prekių ženklą nesuteikia: <...> f. [Beniliukso] prekių ženklo, kurio įregistravimo paraiška pateikta nesąžiningai, įregistravimas, visų pirma: 1. jeigu paraiška pateikiama žinant arba negalint nežinoti, kad panašų prekių ženklą pastaruosius trejus metus Beniliukso teritorijoje įprastai ir sąžiningai naudojo trečiasis asmuo, kuris nedavė sutikimo <...>“.

***** BKPŽD 2.28 straipsnio 3 dalies pradžioje ir b punkte nustatyta, kad „jeigu <...> 2.4 straipsnio <...> f punkte nurodytas trečiasis asmuo yra bylos šalis, kiekvienas suinteresuotasis asmuo gali remtis negaliojimu: <...> b. registracijos, kuri pagal <...> 2.4 straipsnio <...> f punktą teisė į prekių ženklą nesuteikiama <...> per penkerius metus nuo įregistravimo dienos“.

***** Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad pagrindinės bylos atsakovė neturi buveinės Nyderlanduose ir kad nėra prievolės, kuri buvo ar turi būti įvykdyta Nyderlanduose.

***** Sprendimas *H&M AB ir kt. / G-Star* (ECLI:NL:GHDHA:2013:4466), pateikiamas internete adresu <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHDHA:2013:4466>.

***** Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad pozicija, kurios 2013 m. laikėsi *Gerechtshof Den Haag* (Hagos apeliacinis teismas), „atitinka ta pačia tema paskelbtą straipsnį“, būtent S. J. Schaafsma „Samenloop van EEX en BVIE“, *Intellectuele eigendom & reclamerecht (IER)*, 2012, p. 593 ir paskesni, ypač 8 punktas. Man atrodo, kad šio straipsnio autorius buvo vienas iš nagrinėjamą sprendimą priėmusios kolegijos narių.

Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar iš Reglamento [Nr. 44/2001] 22 straipsnio 4 punkto matyti, kad ir Belgijos, ir Nyderlandų, ir Liuksemburgo teismai turi tarptautinę jurisdikciją nagrinėti teisinį ginčą?
  3. Jei taip nėra: kaip tokiu atveju, kaip šis, reikia nustatyti, ar tarptautinę jurisdikciją turi Belgijos, Nyderlandų arba Liuksemburgo teismas? Ar (tiksliau) nustatant šią tarptautinę jurisdikciją, (vis dar) gali būti taikomas BKPŽD 4.6 straipsnis?“
21. Rašytines pastabas pateikė tik Europos Komisija. Posėdis nebuvo rengiamas.

IV – Analizė

A – Dėl Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnio aiškinimo

1. Dėl pirmojo prejudicinio klausimo dalyko

22. Pirmuoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo apibrėžti, kaip BKPŽD 4.6 straipsnyje ir Reglamente Nr. 44/2001 nustatytos jurisdikcijos taisyklės turi sietis atsižvelgiant į šio reglamento 71 straipsnį, jeigu yra taip, kad šių dviejų teisės aktų taikymo sritis, kuri ne visiškai sutampa, yra tokia pati teritoriniu, laiko ir materialiniu atžvilgiu.

23. Žinant, kad pagrindinės bylos ginčas susijęs su Beniliukso prekių ženklo galiojimu, Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktas yra nuostata, kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas numato taikyti šioje byloje, kad pagrįstų savo paties jurisdikciją, pažymint, kad jurisdikciją galėtų turėti kitos valstybės narės teismai, jeigu būtų taikomas BKPŽD 4.6 straipsnis. Vis dėlto savo pirmąjį klausimą minėtas teismas suformulavo taip, kad jis apima visas Reglamento Nr. 44/2001 nuostatas. Taip pat manau, kad šių dviejų tarptautinių dokumentų sąveikos klausimas kyla atsižvelgiant ne tik į minėtą 22 straipsnio 4 punktą. Iš tiesų gali būti, kad kitais atvejais šiame reglamente įtvirtintos jurisdikcijos taisyklės konkuruoja su BKPŽD 4.6 straipsnyje nustatytomis jurisdikcijos taisyklėmis teismo proceso, susijusio su prekių ženklų ar dizaino apsauga ***** , atveju. Taigi nagrinėjant šioje byloje pateiktą pirmąjį prejudicinį klausimą nereikės pamiršti šios galimybės ir pateikti tokį atsakymą, kurį būtų galima vertinti bendrai.

24. Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnio tikslas – išlaikyti valstybių narių, jų tarpusavyje arba su trečiosiomis valstybėmis sudarytose konvencijose esančių jurisdikcijos taisyklių, susijusių su „konkrečiomis bylomis“, taikymą ***** . Tačiau minėto reglamento atžvilgiu BKPŽD materialinė taikymo sritis yra speciali. Šiuo klausimu patikslinu, kad, priešingai, nei leidžia manyti

***** Reglamento Nr. 44/2001 bendrosios normos taikytinos ieškiniams, išskyrus ieškinius, susijusius su jo 22 straipsnio 4 punkte nurodytu intelektualinės nuosavybės teisių „registracija arba galiojimu“ (dėl šiai nuostatai prilygstančios Briuselio konvencijos 16 straipsnio 4 dalies žr. 1983 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Duijnste*, 288/82, EU:C:1983:326, 23 ir paskesnius punktus). Taigi ieškinyje dėl Beniliukso prekių ženklo teisių pažeidimo gali patekti ir į BKPŽD 4.6 straipsnio, ir į šio reglamento 5 straipsnio 3 punkto, taikytino deliktų srityje (kaip buvo byloje, kurioje priimtas *Gerechthof Den Haag* (Hagos apeliacinio teismo) sprendimas, nurodytas sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, žr. šios išvados 18 punktą), ar net į minėto reglamento 31 straipsnio, susijusio su laikinomis priemonėmis, taikymo sritį (žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Solvay*, C-616/10, EU:C:2012:445, 31 ir paskesnius punktus).

***** Patikslinu, kad, priešingai 71 straipsniui, kuriuo *išlaikomas poveikis* „konvencij[ų]“, kuriose dalyvauja valstybės narės ir kurios *konkrečiose bylose* reglamentuoja jurisdikciją arba teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą“ (išskirta mano), Reglamento Nr. 44/2001 69 straipsnyje numatyta, kad juo *pakeičiamos* valstybių narių tarpusavyje sudarytos konvencijos, kuriomis reglamentuojami tie patys klausimai ir kurios *visuotinai taikomos*. Be to, net esant specialaus pobūdžio konvencijai, šiame reglamente nustatytos taisyklės turi būti taikomos visais jurisdikcijos klausimais, kurie neregamentuojami šioje konvencijoje (dėl Briuselio konvencijos 57 straipsnio, lygiavėrcio šio reglamento 71 straipsniui, žr. 1994 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Tatry*, C-406/92, EU:C:1994:400, 25 ir 27 punktus).

sutrumpintas BKPŽD pavadinimas, šios konvencijos taikymo sritis apima ne visas intelektinės nuosavybės teises, o tik „prekių ženklus ir dizainą“*****. O Reglamentas Nr. 44/2001, visų pirma jo 22 straipsnio 4 punktą, apima platesnį intelektinės nuosavybės teisių spektrą*****. Todėl paprastai iš minėtame 71 straipsnyje suformuluotos išlygos reikėtų spręsti, kad pagrindinei bylai taikomos BKPŽD 4.6 straipsnyje nustatytos jurisdikcijos taisyklės, o ne minėto reglamento 22 straipsnio 4 punkte įtvirtinta taisyklė.

25. Tačiau Teisingumo Teismas minėto 71 straipsnio formuluotę aiškino taip, kad „specialiose konvencijose, kurioje šalis valstybės narės jau buvo šio reglamento įsigaliojimo momentu, nustatytomis jurisdikcijos <...> taisyklėmis iš principo užkertamas kelias taikyti tą patį klausimą reglamentuojančias šio reglamento nuostatas“, jeigu ginčas patenka į šios konvencijos taikymo sritį*****. Jis grindė šį siaurą aiškinimą išvada, kad, skirtingai nei 71 straipsnyje, kuriame vartojamas žodis „dalyvauja“, Briuselio konvencijos 57 straipsnyje, kuriuo paremtas minėtas reglamento straipsnis, buvo vartojami žodžiai „yra arba bus šalis“ ir patikslinta, kad, priešingai nei Reglamentu Nr. 44/2001, ši konvencija nedraudžia taikyti kitų jurisdikcijos taisyklių, prie kurių *net ir ateityje* gali prisijungti susitariančiosios valstybės, sudarydamos specialiąsias konvencijas*****.

26. *Rechtbank Den Haag* (Hagos teismas) klausia Teisingumo Teismo, kaip šioje byloje reikia taikyti šiuos sąsajos principus, nes BKPŽD tikrai buvo sudaryta po Reglamento Nr. 44/2001 įsigaliojimo***** , tačiau ja iš esmės siekta sujungti dvi Beniliukso konvencijas, kurios pačios buvo sudarytos dar prieš įsigaliojant šiam reglamentui*****. Kitaip tariant, minėtas teismas klausia, ar BKPŽD reikia laikyti už šį reglamentą „vėlesne“ konvencija, ir todėl, kaip *Gerechthof Den Haag* (Hagos apeliacinis teismas) teigė kitoje byloje***** , pagrindinėje byloje turi būti taikomos reglamento, o ne konvencijos nuostatos.

27. Komisija siūlo į pirmąją prejudicinę klausimą atsakyti taip, kad dėl BKPŽD įsigaliojimo datos Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnyje numatyta išlyga netaikoma jai *ratione temporis*, todėl šios konvencijos 4.6 straipsnyje nustatytos jurisdikcijos taisyklės negali būti viršesnės už reglamento jurisdikcijos taisykles. Aš manau, kad nors formaliai BKPŽD įsigaliojo vėliau už Reglamentą Nr. 44/2001, joje numatytos specialiosios jurisdikcijos taisyklės yra iš esmės ankstesnės už nustatytąsias šiame reglamente, todėl turi būti viršesnės už pastarąsias dėl toliau nurodytų priežasčių.

***** Žr. šios išvados 3 punktą ir 11 bei paskesnius punktus.

***** Minėtame 22 straipsnio 4 punkte kartu nurodyta „patentų, prekės ženklų, dizaino arba kitų panašių teisių registracija arba galiojim[as]“. Pastaroji formuluotė, be kita ko, apima augalų veisles (žr. P. Jenard „Pranešimas dėl 1968 m. rugsėjo 27 d. konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo“, OL C 59, 1979, p. 36, toliau – P. Jenard pranešimas).

***** Išskirta mano. Žr. 2010 m. gegužės 4 d. Sprendimą *TNT Express Nederland* (C-533/08, EU:C:2010:243, 45–48 punktai) ir 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Nickel & Goeldner Spedition* (C-157/13, EU:C:2014:2145, 37 punktas).

***** Išskirta mano. 2010 m. gegužės 4 d. Sprendimas *TNT Express Nederland* (C-533/08, EU:C:2010:243, 37 ir 38 punktai).

***** Primenu, kad BKPŽD įsigaliojo 2006 m. rugsėjo 1 d., taigi vėliau nei Reglamentas Nr. 44/2001, kuris pagal jo 76 straipsnį trims Beniliukso sudarančioms valstybėms narėms įsigaliojo 2002 m. kovo 1 d.

***** Žr. šios išvados 11 punktą.

***** Žr. šios išvados 18 punktą.

2. Dėl Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnio nuostatų taikymo BKPŽD numatytų jurisdikcijos taisyklių atžvilgiu

a) Dėl Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnyje įtvirtinto ankstesnių specialiųjų konvencijų viršenybės principo taikymo srities

28. Reglamento Nr. 44/2001 25 konstatuojamojoje dalyje paminėta, kad jo 71 straipsnyje suteikta viršenybė specialiojo pobūdžio konvencijoms yra pateisinama „valstybių narių priimtų tarptautinių įsipareigojimų“ gerbimu. Kaip nurodo Komisija, šioje konstatuojamojoje dalyje išreikštas rūpestis daugiausia susijęs su susitarimais, sudarytais su trečiosiomis valstybėmis *****. Tačiau neginčijama, kad šiame 71 straipsnyje suformuluota išlyga taip pat apima tik tarp valstybių narių sudarytas konvencijas, kaip yra kalbant apie Beniliukso konvenciją.

29. Šiuo atžvilgiu pažymiu, kad, priešingai nei keliuose kituose reglamentuose, taip pat susijusiuose su teismų bendradarbiavimu civilinėse bylose, Reglamente Nr. 44/2001 nėra nuostatos, pagal kurią „tarp valstybių narių šis reglamentas turi viršenybę prieš tik tarp dviejų ar daugiau valstybių narių sudarytas konvencijas, kiek tokios konvencijos susijusios su šiuo reglamentu reguliuojamais klausimais“ *****, ir pagal kurią reglamentas netaikomas konvencijoms tarp valstybių narių, priešingai nei konvencijoms, sudarytoms su trečiosiomis valstybėmis, net jeigu jos yra specialiosios ir ankstesnės už atitinkamą reglamentą.

30. Šį Reglamento Nr. 44/2001 ypatumą dar labiau parodo tai, kad 2012 m. jis buvo išdėstytas visiškai nauja redakcija ir kad, nepaisant praktinių sunkumų, kilusių vertinant jo 71 straipsnio taikymo sritį *****, Sąjungos teisės aktų leidėjas nepakeitė jo turinio *****. Tiesa, Reglamento Nr. 1215/2012, kuriuo buvo pakeistas Reglamentas Nr. 44/2001, 71 straipsnis Reglamentu Nr. 542/2014 buvo reikšmingai papildytas *****; tačiau neapribojant principo, pagal kurį specialiojo pobūdžio konvencijose, net jeigu jas tarpusavyje yra sudariusios tik valstybės narės, numatytos jurisdikcijos taisyklės, leidžiančios nukrypti nuo jurisdikcijos taisyklių, nuo šiol įtvirtintų Reglamente Nr. 1215/2012.

***** P. Jenard pranešime (*op. cit.*, p. 60) dėl Briuselio konvencijos 57 straipsnio, lygiavėrcio minėtam 71 straipsniui, nurodyta, kad „Bendrijos valstybės narės, priimdamos šias konvencijas specialioje srityje, daugiausia prisiėmė įsipareigojimus trečiosioms valstybėms, tad jos negali jų keisti be šių valstybių sutikimo“.

***** Žr., be kita ko, 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“) (OL L 199, 2007, p. 40) 28 straipsnio 2 dalį; 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma I“) (OL L 177, 2008, p. 6) 25 straipsnio 2 dalį ir 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 650/2012 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų paveldėjimo klausimais pripažinimo ir vykdymo bei autentiškų dokumentų paveldėjimo klausimais priėmimo ir vykdymo bei dėl Europos paveldėjimo pažymėjimo sukūrimo (OL L 201, 2012, p. 107) 73 konstatuojamosios dalies pabaigą ir 75 straipsnio 2 dalį. Anksčiau žr. panašią 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL L 160, 2000, p. 1) 49 straipsnio 1 dalies bei 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinancio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003, p. 1), 59 straipsnio 1 dalies formuluootę.

***** Žr. B. Hess, T. Pfeiffer ir P. Schlosser „Study JLS/C4/2005/03, Report on the Application of Regulation Brussels I in the Member States“, Ruprecht Karls universitetas, Heidelbergas, 2007, p. 67 ir paskesnius, ypač 145 punktą, o po šio tyrimo – 2009 m. balandžio 21 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl Reglamento Nr. 44/2001 įgyvendinimo (COM [2009] 174 *final*, 3.8.1 punktą).

***** Išskyrus nedidelę pataisą (žr. šios išvados 9 išnašą).

***** Žr. šios išvados 10 punktą.

31. Antrasis Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnio tikslas, kuriam, mano nuomone, šioje byloje turi būti teikiama labai didelė reikšmė, yra tinkamai atsižvelgti į tai, kad specialiosiose konvencijose numatytos jurisdikcijos taisyklės buvo parengtos atsižvelgiant į konkrečios srities bylų specifiką ir kad todėl šios taisyklės yra naudingos ir jas reikia išlaikyti *****. Tai daugiausia susiję su intelektinei nuosavybei pritaikytomis ir tarptautinėse konvencijose įtvirtintomis jurisdikcijos taisyklėmis, kurių šio reglamento autoriai neketino pašalinti *****.

32. Remdamasis tuo, kas nurodyta, darau išvadą, kad Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnis buvo sumanytas kaip toks, kuriuo siekiama išlaikyti valstybių narių iki jo įsigaliojimo sudarytų specialaus pobūdžio konvencijose nustatytą jurisdikcijos taisyklių taikymą, kiek šių taisyklių turinys yra labiau pritaikytas prie konkrečios bylos, o pagal Teisingumo Teismo praktiką – kiek šios taisyklės atitinka teismų bendradarbiavimą civilinėse ir komercinėse bylose Sąjungoje reglamentuojančius principus *****. Manau, kad šiuo palankiu požiūriu visų pirma reikia vadovautis atsižvelgiant į BKPŽD 4.6 straipsnį ir į jo turinį.

b) Dėl specialiosiose konvencijose, įsigaliojusiose anksčiau už Reglamentą Nr. 44/2001, nustatytą jurisdikcijos taisyklių pakartojimo BKPŽD

33. Ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ir Komisija nurodo, kad BKPŽD buvo pakeistos konvencijos, kurios Beniliuską sudarančiose trijose valstybėse narėse nuo 1971 m. galiojo prekių ženklams, o nuo 1975 m. – dizainui, iš esmės nekeičiant jų turinio. Visų pirma BKPŽD 4.6 straipsnyje, kuris yra vienintelė šiai bylai reikšminga nuostata ***** , identiškai pakartojamos jurisdikcijos taisyklės, buvusios minėtuose ankstesniuose dokumentuose, tiesiog pritaikant terminologiją, nes to prirėikė, kadangi šis naujas dokumentas susijęs ir su prekių ženklais, ir su dizainu *****.

34. Komisija tvirtina, jog atsakymui į pirmąjį prejudicinį klausimą neturi reikšmės tai, kad BKPŽD nuostatos yra analogiškos Beniliukso konvencijų, vietoj kurių ji buvo priimta, nuostatoms. Aš kaip tik laikausi nuomonės, jog labai svarbu atsižvelgti į tai, kad priimdamos minėtą 4.6 straipsnį trys valstybės, BKPŽD šalys, tiesiog išlaikė specialiųjų nuostatų, kurios jau buvo taikomos prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 44/2001, turinį, niekaip nekeisdamos esmės.

***** Žr. 2010 m. gegužės 4 d. Sprendimą *TNT Express Nederland* (C-533/08, EU:C:2010:243, 48 punktas ir jame nurodyta teismo praktika) ir P. Jenard pranešimą (*op. cit.*, p. 60), kuriame pažymėta, kad „šiose konvencijose numatytas jurisdikcijos taisyklės nulėmė bylai, su kuria jos yra susijusios, būdingos priežastys“. Be to, vykstant Reglamento Nr. 44/2001 parengiamiesiems darbams bendroje deklaracijoje dėl „71 ir 72 straipsnių ir derybų vykstant Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijai“ Europos Sąjungos Taryba ir Komisija patvirtino, jog „atsižvelgdamos į tai, kad specialiųjų taisyklių parengimas konkrečiais klausimais kartais gali būti naudingas, Taryba ir Komisija atkreipia ypatingą dėmesį į galimybę pradėti derybas siekiant sudaryti tarptautines konvencijas kai kuriose iš šių sričių“ (žr. 2000 m. gruodžio 14 d. Tarybos generalinio sekretoriato raštą, Dokumentas Nr. 14139/00, JUSTCIV 137, I priedas, p. 3, 2 punktas).

***** 1999 m. liepos 14 d. Komisijos pateiktame pasiūlyme dėl Tarybos reglamento (EB) dėl jurisdikcijos, teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo, kuriuo remiantis buvo priimtas Reglamentas Nr. 44/2001, tarp specialiųjų konvencijų, kurios turėjo būti toliau taikomos ir kurios pirma buvo išvardytos jo 63 straipsnyje, buvo aiškiai nurodyta Miuncheno konvencija dėl Europos patento, taip pat paminėta šio pasiūlymo 22 straipsnio 4 punkte (COM (1999) 348 *final*, p. 42 ir 58).

***** Pastaruoju klausimu žr. šios išvados 37 punkte nurodytą teismo praktiką.

***** Kadangi prašymas priimti prejudicinį sprendimą iš esmės susijęs su BKPŽD 4.6 straipsnyje ir Reglamente Nr. 44/2001 numatytą jurisdikcijos taisyklių tarpusavio santykiu, manau, daugiausia reikėtų analizuoti šio pobūdžio taisyklės, taigi neanalizuoti kitose šios konvencijos nuostatose esančių materialinės teisės normų. Pagal analogiją žr. P. Schlosser „Pranešimą dėl Konvencijos dėl Danijos Karalystės, Airijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prisijungimo prie Briuselio konvencijos ir Protokolo dėl Teisingumo Teismo įgaliojimų aiškinti šią konvenciją (OL C 59, 1979, p. 139, 238 punkto pabaiga, toliau – P. Schlosser pranešimas).

***** Žr. šios išvados 11 ir paskesnius punktus.

35. Kadangi vienas iš Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnio tikslų yra leisti taikyti taisykles, kurios yra labiau pritaikytos prie konkrečios bylos specifikos ***** , manau, šis motyvas pateisina BKPŽD 4.6 straipsnyje įtvirtintų jurisdikcijos taisyklių viršenybę reglamente numatytų jurisdikcijos taisyklių atžvilgiu. Taigi, kaip pripažįsta Komisija, BKPŽD pirmiausia siekiama nustatyti konkrečias taisykles, kuriomis atsizvelgiama į Beniliukso prekių ženklo ypatumus, t. y. bendro prekių ženklo, kuris nėra nei padalytas tarp atitinkamų valstybių narių, nei konkrečiai susijęs su viena iš šių valstybių. Manau, kad faktiškai BKPŽD 4.6 straipsnyje pakartotos jurisdikcijos taisyklės yra geriau pritaikytos nagrinėjant ginčą dėl Beniliukso prekių ženklo, nei Reglamente Nr. 44/2001 numatytos jurisdikcijos taisyklės.

36. Tas pats ypač pasakytina apie šio reglamento 22 straipsnio 4 punkte įtvirtintą taisyklę, kuri, skirtingai nei BKPŽD 4.6 straipsnio taisyklė, nebuvo skirta tokiems ginčams, kaip pagrindinėje byloje. Vėliau grįšiu prie minėto 22 straipsnio 4 punkto galimo taikymo ribų šiai bylai, tačiau dabar nurodysiu svarbiausius šios neigiamos išvados motyvus. Šiuo atžvilgiu pažymiu, pirma, kad šios nuostatos formuluotė neleidžia tiesiogiai nustatyti, koks teismas turi jurisdikciją nagrinėti šio pobūdžio bylą ***** , o BKPŽD 4.6 straipsnyje išvardijami įvairūs tikslesni jurisdikcijos kriterijai ***** . Antra, pagal pastarąjį straipsnį, priešingai nei pagal Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktą, prekių ženklo įregistravimo paraiškos padavimo ar jo įregistravimo vieta negali būti vienintelis jurisdikcijos veiksnys, kad būtų išvengta jurisdikcijų koncentracijos vienoje iš Beniliukso valstybių ***** . Galiausiai pažymiu, kad Sąjungos teisės aktu leidėjas pats pasirūpino priimti jurisdikcijos taisykles, kuriomis nukrypstama nuo Reglamento Nr. 44/2001, jeigu šio pobūdžio intelektinės nuosavybės teisės, kurios turi bendrą poveikį keliose valstybėse narėse, būtų nustatytos Sąjungos lygmeniu ***** .

37. Be to, manau, kad BKPŽD 4.6 straipsnyje numatytų jurisdikcijos taisyklių taikymas šioje byloje visiškai nepažeistų esminių principų, kuriais grindžiamas valstybių narių teismų bendradarbiavimas civilinėse ir komercinėse bylose, kurių laikymąsi užtikrina Teisingumo Teismas, jeigu šioje srityje kaip tik būtų atvirksčiai taikomos specialiojo pobūdžio tarptautinėse konvencijose esančios taisyklės ***** . Atsizvelgiant į šių taisyklių ypatumus, visų pirma tai, kad jomis nustatomas teismas, kuris yra tinkamiausias priimti sprendimą dėl ieškinio, susijusio su Beniliukso prekių ženklo galiojimu, ir galima padaryti tai tiksliau ir užtikrinant didesnę pusiausvyrą,

***** Taip pat žr. šios išvados 31 punktą.

***** Žr. šios išvados 56 punktą.

***** Pagal minėtą 4.6 straipsnį jurisdikcija gali būti suteikiama pagal teismo pasirinkimo sąlygą; jeigu nėra tokio aiškaus susitarimo, jurisdikcija siejama arba su atsakovo nuolatine gyvenamąja vieta, arba su ginčijamos prievolės atsiradimo ar įvykdymo vieta (1 dalis); subsidiariai ieškovas gali kreiptis į savo nuolatinės gyvenamosios vietos arba gyvenamosios vietos teismą, jeigu šie teismai yra Beniliukso teritorijoje, o jeigu taip nėra, tuomet jis gali pasirinkti, ar kreiptis į Briuselio, Hagos arba Liuksemburgo teismą (2 dalis).

***** Žr. BKPŽD 4.6 straipsnio 1 dalies paskutinį sakinį. Iš IPŽ (*op. cit.* šios išvados 19 išnaša) 37 straipsnio aiškinamosios dalies aišku, kad jame nurodytų jurisdikcijos taisyklių, pakartotų BKPŽD 4.6 straipsnyje, autorių tikslas, be kita ko, buvo „nesuteikti pirmenybės vienos iš susitariančiųjų šalių teismui“ ir „neleisti pernelyg išplėsti Beniliukso prekių ženklų biuro [kuris pagal BKPŽD 5.1 straipsnį buvo pakeistas Beniliukso intelektinės nuosavybės organizacija] įsteigimo vietos teismo jurisdikcijos“. Manau, toks atsakymas sutelkti jurisdikciją vienoje valstybėje narėje atitinka pagirtiną siekį užtikrinti teisingą bylų krūvio paskirstymą nacionaliniams teismams ir užtikrinti teisingą asmenų vertinimą kalbų požiūriu; patikslinus, kad regioninėje sąjungoje vartojama ir nyderlandų, ir prancūzų kalba, manau, naudinga neleisti, kad viena iš šių oficialiųjų kalbų dominuotų kitos atžvilgiu.

***** Šiuo klausimu žr. šios išvados 58 ir paskesnius punktus.

***** Žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimą *Nickel & Goeldner Spedition* (C-157/13, EU:C:2014:2145, 38 punktas ir jame nurodyta teismo praktika). Šiame sprendime, susijusiame su konvencija, sudaryta su trečiosiomis valstybėmis, t. y. 1956 m. gegužės 19 d. Ženevoje pasirašyta Tarptautinio krovinių vežimo keliais sutarties konvencija (vad. CMR konvencija), Teisingumo Teismas pirmiausia nurodė „Reglamento Nr. 44/2001 6, 11, 12 ir 15–17 konstatuojamosiose dalyse minimus laisvo civilinėse ir komercinėse bylose priimtų sprendimų judėjimo, jurisdikcijos nuspėjamumo, teisės subjektų teisinio saugumo, gero teisingumo vykdymo, maksimalaus rizikos, kad vienu metu vyks teismo procesai dėl to paties ginčo, sumažinimo, taip pat tarpusavio pasitikėjimo teisingumu Sąjungoje principus“.

nei leidžiama pagal Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktą ***** , manau, BKPŽD 4.6 straipsnio taisyklės atitinka minėtus principus, kurie yra reikšmingi jurisdikcijos taisyklėms ***** .

38. Be to, nepritariu Komisijos nuomonei, kad jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad BKPŽD 4.6 straipsnis turi turėti viršenybę prieš konkuruojančias Reglamento Nr. 44/2001 nuostatas, tai prieštarautų SESV 3 straipsnio 2 dalyje įtvirtintai ir Teisingumo Teismo praktikoje patikslintai normai, pagal kurią valstybės narės nebegali nevaržomos tarpusavyje sudaryti konvencijų, galinčių „daryti poveikį bendroms taisyklėms“, kaip antai numatytosioms Reglamente Nr. 44/2001, arba „pakeisti jų taikymo sritį“, nes Sąjungos kompetencija šioje srityje yra išimtinė ***** . Teisingumo Teismas dėl konvencijos, sudarytos su trečiosiomis valstybėmis, taip pat yra patvirtinęs, tačiau neapsiribodamas konkrečiu atveju, kad šio reglamento 71 straipsnio 1 dalis „nesuteikia valstybėms narėms galimybės, sudarant naujas specialias konvencijas arba pakeičiant jau galiojančias konvencijas, nustatyti taisykles, kurios būtų viršesnės už Reglamento Nr. 44/2001 taisykles“ ***** .

39. Tačiau manau, jog dėl to, kad BKPŽD 4.6 straipsnyje įtvirtintomis jurisdikcijos taisyklėmis tiesiog pakartojamos BKPŽ ir BKD nuostatos, buvusios prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 44/2001, sujungiant šiuos du dokumentus, negalima teigti, kad BKPŽD priėmimas galėjo paveikti šio reglamento nuostatas ar pakeisti jų taikymo sritį; arba kad BKPŽD yra „nauja specialioji konvencija“ ar konvencija, „kuria pakeičiamos jau galiojančios konvencijos“, kaip tai suprantama pagal minėtą teismo praktiką.

40. Šiomis ypatingomis aplinkybėmis, kai dvi Beniliukso konvencijos, įsigaliojusios anksčiau už Reglamentą Nr. 44/2001, buvo tiesiog išdėstytos nauja redakcija kitoje Beniliukso konvencijoje, pasirašytoje ir ratifikuotoje po šio reglamento įsigaliojimo, manau, šio reglamento 71 straipsnyje įtvirtintam specialiųjų konvencijų viršenybės principui turi būti teikiama didesnė reikšmė nei motyvams, kuriais remiantis formai siekiama suteikti pirmenybę turinio atžvilgiu. Komisijos palaikoma pozicija nulemtų abejotiną rezultatą – kliudytų valstybėms narėms daryti tiesiog redakcinius ar visiškai formalius pakeitimus, kuriuos, mano nuomone, reikia skirti nuo esminio pobūdžio pakeitimų, draudžiamų pagal minėtą teismo praktiką.

41. Manau, mano siūlomą neformalų Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnio aiškinimą patvirtina bendresnio pobūdžio motyvai, kylantys iš Sąjungos pirminės teisės. Iš tiesų iš SESV 350 straipsnio darytina išvada ***** , kad konkrečios regioninės sutartys, kurios yra sudarytos turint omenyje Beniliukso kontekstą, turi būti išlaikytos, kiek jomis galima geriau pasiekti Beniliukso tikslus, o to nebūtų galima padaryti Sąjungos teisės nuostatomis, ir kiek jos yra

***** Taip pat žr. šios išvados 36, 56 ir 60 punktus.

***** T. y. kad minėtame 4.6 straipsnyje numatytomis jurisdikcijos taisyklėmis užtikrinamas didelis nuspėjamumo laipsnis, palengvinamas geras teisingumo vykdymas ir leidžiama sumažinti vienu metu vykstančių teismo procesų riziką, žinant, kad tarp šios išvados 51 išnašoje minėtų principų susijusieji su laisvu sprendimų judėjimu ir valstybių narių tarpusavio pasitikėjimu daro nuorodą į sprendimų pripažinimą ir vykdymą (žr. 2010 m. gegužės 4 d. Sprendimo *TNT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, 53 ir 54 punktus).

***** Šiuo klausimu Komisija nurodo 2006 m. vasario 7 d. Nuomonę 1/03 (EU:C:2006:81) ir 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimą *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756, 100 ir 101 punktai). Taip pat žr. 2014 m. spalio 14 d. Nuomonę 1/13 (EU:C:2014:2303, 71 ir paskesni punktai), kurioje apibrėžiamos šios Sąjungos išimtinės kompetencijos ribos.

***** 2010 m. gegužės 4 d. Sprendimas *TNT Express Nederland* (C-533/08, EU:C:2010:243, 38 punktus), kuriame nurodyta, kad „šią išvadą patvirtina teismo praktika, pagal kurią nustatydamas bendras taisykles valstybės narės neturi teisės sudaryti tarptautinių sutarčių, kurios darytų poveikį šioms taisyklėms (žr., be kita ko, 1971 m. kovo 31 d. Sprendimą *Komisija / Taryba* (vad. Sprendimas *ATR*, 22/70, [EU:C:1971:32], 17–19 punktai) ir 2002 m. lapkričio 5 d. Sprendimą *Komisija / Danija* (vad. „Atviros oro erdvės“ sprendimas) (C-467/98, [EU:C:2002:625], 77 punktus)“.

***** Kaip nurodyta minėtame 350 straipsnyje, „Sutarčių nuostatos neklaido egzistuoti regioninėms sąjungoms tarp Belgijos ir Liuksemburgo ar tarp Belgijos, Liuksemburgo ir Nyderlandų arba jų kurti, jei šių regioninių sąjungų tikslų negalima pasiekti taikant Sutartis“.

būtinai siekiant užtikrinti tinkamą Beniliukso sistemos veikimą *****. Manau, kad šiuo atveju būtų tikrai naudinga, o gal net būtina, kad visos trys Beniliukso valstybės BKPŽD 4.6 straipsnyje išlaikytų specialiąsias jurisdikcijos taisykles, kurias priėmė anksčiau, kad užtikrintų harmoningą ir suderintą tarp jų galiojančios bendro prekių ženklo sistemos veikimą *****. Ši nuomonė grindžiama tuo, kad, pirma, ši sistema, kuria buvo visiškai pakeisti šių valstybių šios srities teisės aktai *****; kol kas neturi ekvivalento Sąjungos teisėje *****; ir, antra, šiomis konkrečiomis aplinkybėmis taikant Reglamentą Nr. 44/2001 nebūtų pasiektas toks pat tinkamas rezultatas, kaip taikant minėtą 4.6 straipsnį.

42. Todėl manau, kad BKPŽD reikia laikyti su konkrečia sritimi susijusia konvencija, kurioje dalyvauja valstybės narės, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 44/2001 71 straipsnį, todėl šios konvencijos 4.6 straipsnyje nustatytos jurisdikcijos taisyklės turi būti viršesnės už šiame reglamente įtvirtintas jurisdikcijos taisykles, jeigu jų taikymo sritis sutampa. Taigi siūlau į pirmąjį prejudicinį klausimą atsakyti, kad minėtą 71 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jeigu tarptautinis ginčas patenka ir į minėto reglamento, ir į BKPŽD taikymo sritį, valstybė narė pagal minėto straipsnio 1 dalį gali taikyti šios konvencijos 4.6 straipsnyje numatytas teismų jurisdikcijos taisykles.

B – Dėl Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punkto aiškinimo

1. Dėl antrojo ir trečiojo prejudicinių klausimų dalyko

43. Antrąjį ir trečiąjį klausimus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė tik subsidiariai, tik jeigu atsakydamas į pirmąjį klausimą Teisingumo Teismas nuspręstų, kad Reglamento Nr. 44/2001 nuostatoms turi būti teikiama pirmenybė BKPŽD 4.6 straipsnyje nustatytos jurisdikcijos taisyklės atžvilgiu. Tačiau manau, kad taip nėra. Jeigu Teisingumo Teismas pritartų mano siūlomam minėto reglamento 71 straipsnio aiškinimui, į šiuos klausimus nereikėtų atsakyti. Vis dėlto, siekdamas išsamumo, šiuo klausimu pateiksiu tolesnes pastabas.

44. Pirmiausia patikslinu, jog, atsižvelgiant į tai, kad šie klausimai susiję tarpusavyje, nes manau, kad jie abu susiję su tuo, kokią reikšmę ir taikymo sritį tokioje byloje, kaip pagrindinė, suteikti Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktui, jeigu į šiuos klausimus tektų atsakyti, juos reikia nagrinėti kartu.

***** Dėl EEB 233 straipsnio (dabar – SESV 350 straipsnis), be kita ko, žr. 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimą *Roders ir kt.* (C-367/93–C-377/93, EU:C:1995:261, 40 punktas), kuriame Teisingumo Teismas nurodė priešingai, kad Beniliuską sudarančios valstybės narės gali remtis šia nuostata, kad išvengtų joms pagal Bendrijos teisę tenkančių įpareigojimų, jeigu tai yra „būtina geram Beniliukso sistemos veikimui“; taip pat generalinio advokato G. Tesouro išvadą byloje *Roders ir kt.* (C-367/93–C-377/93, EU:C:1995:11, 8 punktas ir jame nurodyta teismo praktika), kurioje priminta, kad šia nuostata „siekiama neleisti, kad taikant Bendrijos teisę būtų dezintegruota šių trijų valstybių narių regioninė sąjunga arba būtų kliudoma jos plėtrai“.

***** Žr. šios išvados 49 išnašoje nurodytus argumentus.

***** Šiuo atžvilgiu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad „Beniliukso valstybių teisės aktuose reglamentuojama ne nacionalinė prekių ženklų teisė, o tik Beniliukso prekių ženklų teisė. Beniliukso prekių ženklų teisė taikoma visoje Beniliukso teritorijoje“.

***** Bendrijos prekių ženklas, tapęs Europos Sąjungos prekių ženklu (žr. šios išvados 80 išnašą), suteikia jo savininkui apsaugą, kuri galioja visose valstybėse narėse, tačiau, priešingai nei Beniliukso prekių ženklas, jo sistema nepakeičiamos nacionaliniu lygmeniu taikytinos procedūros ir teisės normos (žr. 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) 4 ir 6 konstatuojamąsias dalis). Tiesa, 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008, p. 25) jie suderinami, tačiau tik iš dalies (žr. 4 ir paskesnes konstatuojamąsias dalis).

45. Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, darant prielaidą, kad minėto 22 straipsnio 4 punkte įtvirtinta jurisdikcijos taisyklė turi būti taikoma byloje, kuri, kaip šiuo atveju, susijusi su galimu Beniliukso prekių ženklo negaliojimu, neaišku, kokią reikšmę šiomis konkrečiomis aplinkybėmis suteikti frazei „valstybės narės, kurioje buvo kreiptasi dėl deponavimo arba registravimo, <...> teismuose“, kuri yra reikšmingas siejamasis veiksnys, kaip nurodyta šioje nuostatoje, bylose dėl prekių ženklų galiojimo.

46. Siekdamas pagrįsti savo antrąjį klausimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nurodo, kad paraiška įregistruoti Beniliukso prekių ženklą taikoma visai Beniliukso teritorijai, tad kiekvienos Beniliukso sudarančios valstybės narės teismai, taigi ir Belgijos, ir Liuksemburgo, ir Nyderlandų teismai, gali kartu turėti jurisdikciją, atsižvelgiant į minėto 22 straipsnio 4 punktą.

47. Jeigu Teisingumo Teismas nepritartų tokiam aiškinimui, trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo patikslinti, pirma, kuriai vienai iš šių trijų valstybių narių suteikiama tarptautinė jurisdikcija byloje, ir, antra, ar BKPŽD 4.6 straipsnyje numatyti teritorinės jurisdikcijos veiksniai gali būti taikomi šiuo etapu nagrinėjamai valstybei nustatyti.

48. Savo pastabose Komisija, manau, pagrįstai rekomenduoja į antrąjį klausimą atsakyti, kad „Reglamento [Nr. 44/2001] 22 straipsnio 4 punktą reikia aiškinti taip, kad byloje, susijusioje su Beniliukso prekių ženklo įregistravimu ar galiojimu, tarptautinė jurisdikcija nagrinėti būtų suteikiama ir Belgijos, ir Nyderlandų, ir Liuksemburgo [teismui]“. Komisija neatsako į trečiąjį klausimą. Aš pateiksiu kelias pastabas šia tema.

2. Dėl teismų, turinčių jurisdikciją priimti sprendimą dėl ginčo, susijusio su Beniliukso prekių ženklo galiojimu, jeigu būtų taikomas Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktas

a) Dėl Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punkte įtvirtintos jurisdikcijos taisyklės turinio

49. Primenu, kad, kaip nurodyta Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio pradžioje, visoms šio straipsnio 1–5 punktuose nustatytoms jurisdikcijos taisyklėms būdingas bendras bruožas – kad jos taikomos neatsižvelgiant į tai, kur yra šalių nuolatinė gyvenamoji vieta ***** , ir jose nustatoma išimtinė ir privaloma jurisdikcija, kuri yra konkrečiai privaloma ir šalims, ir teismui ***** . Kadangi šiomis nuostatomis nukrypstama ne tik nuo šio reglamento 2 straipsnyje numatytos bendros taisyklės, kuri yra palankesnė atsakovui, bet ir nuo savanoriško susitarimo dėl jurisdikcijos galimybių, kurios iš esmės suteikiamos šalims ***** , šios specialios nuostatos turi būti aiškinamos siaurai ***** .

***** Reglamento Nr. 44/2001 4 straipsnio 1 dalyje užtikrinamas jo 22 straipsnio nuostatų taikymas, nors atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta ir nebūtų valstybės narės teritorijoje.

***** Dėl Briuselio konvencijos 16 straipsnio, lygiavėrcio Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsniui, žr. 2006 m. liepos 13 d. Sprendimą *GAT* (C-4/03, EU:C:2006:457, 24 punktas).

***** Reglamento Nr. 44/2001 23 straipsnio 5 punkte ir 24 straipsnyje atitinkamai draudžiama, kad konvencija, kuria suteikiama jurisdikcija, ar savanoriškas atsakovo atvykimas leistų apeiti šio reglamento 22 straipsnyje numatytas išimtinės jurisdikcijos taisykles. Pažymiu, kad pagal BKPŽD 4.6 straipsnį yra priešingai – reikšmė teikiama teismo pasirinkimo sąlygoms.

***** Žr. 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimą *BVG* (C-144/10, EU:C:2011:300, 30 punktas), kuriame pažymėta būtinybė „siaurai aiškinti“ visas minėto 22 straipsnio nuostatas; ir 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Komu ir kt.* (C-605/14, EU:C:2015:833, 24 punktas), kuriame priminta: „kadangi <...> reglamento [Nr. 44/2001] nuostatos įtvirtina šio reglamento bendrųjų jurisdikcijos taisyklių <...> išimtį, šio reglamento 22 straipsnio 1 punkto nuostatos neturi būti aiškinamos plačiau, nei to reikalauja jomis siekiamas tikslas. Šios nuostatos atima iš šalių galimybę pasirinkti ginčo nagrinėjimo vietą, kurią kitu atveju jos galėtų pasirinkti, ir tam tikrais atvejais numato joms teismą, kuris nėra nė vienos iš šalių gyvenamosios vietos teismas“.

50. Priešingai, nei nurodoma rašytinėse Komisijos

pastabose ***** , Reglamento

Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punkte, kuriame nurodyti „valstybės narės teismai“ apskritai, tik nustatoma valstybė narė, kurios teismai pagal šią nuostatą turi jurisdikciją *ratione materiae*, tačiau jurisdikcija atitinkamoje valstybėje narėje nepaskirstoma, kaip tai jau yra nusprendęs Teisingumo Teismas *****.

51. Minėto 22 straipsnio 4 punkto pirmoje pastraipoje numatyta, kad jeigu tarptautinė byla susijusi su intelektinės nuosavybės teisės, kurią reikalaujama deponuoti arba registruoti, pavyzdžiui, prekių ženklo registracija ar galiojimu, tarptautinė jurisdikcija suteikiama tik „valstybės narės, kurioje buvo kreiptasi dėl deponavimo arba registravimo, deponavimas arba registravimas buvo atliktas arba pagal Bendrijos dokumento arba tarptautinės konvencijos sąlygas yra laikomas atliktu, teism[ams]“. Šio 4 punkto antroje pastraipoje priduriama, kad Miuncheno konvencijos reglamentuojamoje konkrečioje Europos patento srityje „kiekvienos valstybės narės teismai turi išimtinę jurisdikciją <...> teismo procesuose, susijusiuose su bet kurio tai valstybei išduoto Europos patento registravimu arba galiojimu“ *****.

52. Šiose dviejuose pastraipuose numatytas išimtinis ryšys su valstybe nare, kuri yra tiesiogiai susijusi su nagrinėjamos teisės suteikimu patikslintas neveltui. Taip atspindėta teisės aktų leidėjo valia paisyti teismo ir ginčo artumo ir gero teisingumo vykdymo tikslų, kurie, kaip tikslai, pateisinantys atsakovo nuolatinės gyvenamosios vietos teismų pagrindinės jurisdikcijos išimtis, yra numatyti Reglamento Nr. 44/2001 12 konstatuojamojoje dalyje.

53. Iš tiesų valstybės narės, kurioje ši teisė sukels savo teises pasekmes, teismai laikomi „tinkamiausiais“ ***** priimti sprendimą dėl šios teisės įregistravimo ar galiojimo atsižvelgiant į jai taikytiną teisę, t. y. paprastai tos pačios valstybės narės, kurios teritorijoje turi būti užtikrinama teisės apsauga, teisės aktus ***** . Kaip pabrėžia Komisija, tradiciškai intelektinės nuosavybės teisių apsaugą ir nacionalinį suverenitetą sieja stiprus ryšys ***** . Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas taip pat yra pabrėžęs, kad patentai reikalauja nacionalinės institucijos įsikūšimo ir kad tam tikrose valstybėse narėse su jais susiję ginčai būtų nagrinėjami specializuotuose teismuose *****.

54. Atsižvelgiant būtent į šį teisės aktų ir teismų praktikos *acquis* ir į reikšmingas pagrindinėje byloje nagrinėjamos intelektinės nuosavybės teisės ypatybes, reikia išnagrinėti, kaip šiuo atveju galiausiai taikyti Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktą.

***** Manau, Komisija klaidingai tvirtina, kad „22 straipsnio 4 punkte numatytų kriterijų taikymas iš esmės leidžia nustatyti vieną nacionalinį teismą, turintį jurisdikciją. Atsižvelgiant į situaciją, tai yra *teismas* tos valstybės narės“, kurioje buvo pateikta nagrinėjamos intelektinės nuosavybės teisės įregistravimo paraiška (išskirta mano).

***** Žr. 2009 m. balandžio 28 d. Sprendimą *Apostolides* (C-420/07, EU:C:2009:271, 48 punktas).

***** P. Schlosser pranešime patikslinama, kad šiuo pagrindu jurisdikciją turi ne valstybės, kurioje buvo pateikta Europos patento registracijos paraiška, o valstybės, kuriai ši paraiška laikoma galiojanti ir turi būti užginčyta, teismai (*op. cit.*, p. 123).

***** Dėl Briuselio konvencijos 16 straipsnio 4 dalies, lygiavertės Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktui, žr. 2006 m. liepos 13 d. Sprendimą *GAT* (C-4/03, EU:C:2006:457, 22 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

***** Dėl *lex loci protectionis* taikymo, be kita ko, žr. Reglamento Nr. 864/2007 8 straipsnį ir 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencijos dėl intelektinės nuosavybės apsaugos 2 straipsnį, kurį generalinis advokatas N. Jääskinen nurodė savo išvadoje byloje *Genesis* (C-190/10, EU:C:2011:202, 29 punktas).

***** P. Jenard pranešime aplinkybė, kad „nacionalinio patento [arba lygiavertės teisės] suteikimas kyla iš nacionalinio suvereniteto“, susieta su išimtinium šioje srityje numatytos jurisdikcijos taisyklės pobūdžiu (*op. cit.*, p. 36).

***** Žr. 2006 m. liepos 13 d. Sprendimą *GAT* (C-4/03, EU:C:2006:457, 22 ir 23 punktai).

b) Dėl Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punkto galimo taikymo šioje byloje

55. Iš karto norėčiau patikslinti, kad jeigu Teisingumo Teismas, priešingai mano siūlomam atsakymui į pirmąjį prejudicinį klausimą, nuspręstų, kad Reglamentas Nr. 44/2001 turi būti taikomas tokioje byloje, kaip pagrindinė, atsižvelgiant į šio reglamento 22 straipsnio 4 punkto formuluotę, man atrodo aišku, kad jurisdikciją turintį teismą, kuris priimtų sprendimą dėl nagrinėjamo Beniliukso prekių ženklo „galiojimo“, turi nulemti šioje nuostatoje, o ne kitose šio reglamento nuostatose ***** įtvirtinta jurisdikcijos taisyklė.

56. Lemiamas veiksnys paskirstant teismų jurisdikciją ginčams, kuriems taikomas šis 22 straipsnio 4 punktas, yra glaudus ryšys, kuris būtina turi sieti ginčijamą intelektinės nuosavybės teisę ir teritoriją, kurioje ši teisė gali būti saugoma *****
Tačiau konkrečiu atveju, kai Beniliukso prekių ženklas yra bendro galiojimo, nes galioja visose trijose Beniliukso valstybėse ir jose jam taikoma vienoda apsauga *****, manau, kad sąvoka „teritorija“, į kurią daroma nuoroda Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punkto pirmoje pastraipoje, turi būti suprantama kaip šiuo atveju nurodanti visą Beniliukso teritoriją *****, kurią galima prilyginti valstybės narės teritorijai, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs analogiškais aplinkybėmis *****
Taigi manau, kad konkrečiomis Beniliukso prekių ženklo aplinkybėmis šių trijų valstybių teritorijos yra nurodomos kartu ir jurisdikciją gali turėti kiekvienos iš šių valstybių teismai, tad juos visus galima laikyti „galinčiais geriausiai“ taikyti šių valstybių patvirtintą bendrą sistemą, susijusią su šiuo prekių ženklu.

57. Pažymėtina, kad taisyklė, kurioje numatytas nacionalinis jurisdikcijos paskirstymas, aiškiai įtvirtintas Europos patentui minėto 22 straipsnio 4 punkto antroje pastraipoje, negali būti pritaikyta Beniliukso prekių ženklui, nes nagrinėjamos sistemos skiriasi iš esmės *****
Iš tiesų Europos patentas

***** Dėl galimo kitų Reglamento Nr. 44/2001 nuostatų taikymo intelektinės nuosavybės srityje žr. šios išvados 23 punktą.

***** Nepamirštant, kad visos Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnyje numatytos jurisdikcijos taisyklės grindžiamos tik ieškinio dalyku ir taikomos neatsižvelgiant į šalių nuolatinę gyvenamąją vietą, teoriškai šio straipsnio 4 punktas galėtų būti taikomas, net jei nė viena iš šalių nebūtų įsteigta vienoje iš valstybių narių, visų pirma vienoje iš Beniliukso valstybių, tačiau šiuo atveju taip nėra, nes pagrindinės bylos atsakovas yra Liuksemburgo bendrovė.

***** Žr. šios išvados 19 išnašoje nurodytos aiškinamosios dalies įžangą ir BKPŽ 1 straipsnio bei IPŽ 37 straipsnio komentarus.

***** Pagal BKPŽD 1.16 straipsnį Beniliukso teritoriją sudaro „Belgijos Karalystės, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Nyderlandų Karalystės teritorija Europoje“.

***** Žr. 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimą *Bovemij Verzekeringen* (C-108/05, EU:C:2006:530, 20 punktas ir jame nurodyta teismo praktika), kuriame Teisingumo Teismas priminė, kad „dėl BPŽT [dabar – Beniliukso intelektinės nuosavybės organizacija] registruotų prekių ženklų reikia priminti, kad Beniliukso teritorija turi būti prilyginama valstybės narės teritorijai, nes [pirmosios 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti] 1 straipsnis šiuos prekių ženklus prilygina valstybėje narėje registruotiems prekių ženklams (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92)] (išskirta mano). Pagal analogiją taip pat žr. 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimą *Roders ir kt.* (C-367/93 à C-377/93, EU:C:1995:261, 20 punktas), kuriame Teisingumo Teismas teigė, kad „Belgijos, Nyderlandų ir Liuksemburgo teritorijas reikia laikyti viena teritorija, kiek tai susiję su vynu akcizais, [nes šių šalių sudaryta] konvencija suvienodinti akcizų tarifai ir kriterijai“ šioje srityje (išskirta mano).

***** Dėl Europos patento sistemos ir bendro galiojimo dokumento skirtumų ir šios sistemos poveikio jurisdikcijos srityje žr. P. Schlosser pranešimą (*op. cit.*, p. 123).

skiriasi nuo Beniliukso prekių ženklo, nes jis nėra bendro galiojimo dokumentas, bet prilygsta atskirų nacionalinių patentų rinkiniui *****.
Taigi, kaip nurodė Komisija, „iš esmės teisiškai tai ir toliau yra skirtingi patentai, kurie atskirai išlieka susiję su atitinkama nacionaline teritorija“. Tuo remiantis jurisdikcija išlieka susieta su kiekviena valstybe, kurios teritorijoje prašoma Europos patento apsaugos, kaip yra būtent nacionalinių intelektinės nuosavybės dokumentų atveju.

58. Būtent atsižvelgiant į tai, kad Briuselio konvencijoje nustatytos ir Reglamente Nr. 44/2001 pakartotos jurisdikcijos taisyklės visiškai nepritaikytos prie bendro galiojimo intelektinės nuosavybės dokumentų ypatumų, šio pobūdžio teisėms, sukurtoms Europos bendrijos, o vėliau – Europos Sąjungos lygmeniu, buvo priimtos konkrečios jurisdikcijos taisyklės. Taip buvo kalbant apie „Bendrijos dizainą“ ***** , „Bendrijos prekių ženklą“, neseniai tapusį „Europos Sąjungos prekių ženklą“ ***** , ir „bendro galiojimo Europos patentą“ ***** .

59. Rašytinėse pastabose Komisija tvirtina, kad šios „leidžiančios nukrypti sistemos neturi tokio poveikio, kad jurisdikciją galėtų turėti valstybės narės, kurioje intelektinės nuosavybės teisė negalioja, teismas“ ***** . Savo ruožtu pažymiu, kad pagal nagrinėjamas nuostatas, visų pirma susijusias su Europos Sąjungos prekių ženklo galiojimu, šio reglamento 22 straipsnio 4 punkte įtvirtinta taisyklė visiškai atmetama, nes ieškiniams dėl negaliojimo, pareikštiems kaip pagrindinis ieškinys, jame numatyta centralizuotos institucijos

***** Šis dokumentas išduodamas taikant Miuncheno Europos patentų biuro taikomą bendrą procedūrą, tačiau juo savininkui skirtingose valstybėse, kurias nurodė paraišką pateikęs asmuo, kartu suteikiamos tos pačios teisės, kurias jam suteikia kiekvienoje iš šių susitariančiųjų valstybių išduotas nacionalinis patentas (žr. Miuncheno konvencijos 2, 3, 64 ir 79 straipsnius).

***** Žr. 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142), kurio 79–94 straipsniuose nustatytos taisyklės dėl „teisinių veiksnių su Bendrijos dizain[u] jurisdikcijos ir procedūros“, susiejant jas su Briuselio konvencijos nuostatomis.

***** Žr. 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą Nr. 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ir Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglament[ui] (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, ir kuriuo panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių (OL L 341, 2015, p. 21), įsigaliojusį 2016 m. kovo 23 d. Visų pirma Reglamento Nr. 2015/2424 1 straipsnio 90–96 punktais iš dalies keičiami Reglamento Nr. 207/2009 94–108 straipsniai, kuriuose nustatytos „su Bendrijos prekių ženklu susijusių teisinių ginčų teisingumo ir proceso“ taisyklės, be kita ko, nurodant, kiek Reglamentas Nr. 44/2001 taikytinas šioje srityje (taip pat žr. Reglamento Nr. 207/2009 16 ir 17 konstatuojamąsias dalis).

***** Reglamento Nr. 1215/2012 pakeitimai, padaryti Reglamentu Nr. 542/2014 (žr. šios išvados 10 punktą), nurodyti pastarojo reglamento 1–12 konstatuojamosiose dalyse. Taip pat žr. Reglamento Nr. 1215/2012 71a ir paskesnių straipsnių komentarą, kurio autorius yra P. Mankowski „European Commentaries on Private International Law“, I t., *Brussels Ibis Regulation*, U. Magnus ir P. Mankowski (jiems vadovaujant), Otto Schmidt, Kelnas, 2016, p. 1075 ir paskesni.

***** Šiuo klausimu Komisija visų pirma nurodo Reglamento Nr. 207/2009 97 straipsnį ir Reglamento Nr. 1215/2012 71a ir 72b straipsnius, nustatytus Reglamentu Nr. 542/2014.

jurisdikcija, o ieškiniams dėl negaliojimo, pareikštiems kaip priešinis ieškinys – specializuotų teismų jurisdikcija, visų pirma jeigu pareiškiamas ieškinys dėl teisių pažeidimo, o šie teismai iš esmės yra tos valstybės narės, kurioje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismai *****.

60. Kaip ir Komisija, sutinku su tuo, kad, kiek dėl šioje byloje siūlomo minėto 22 straipsnio 4 punkto siauro aiškinimo trijų Sąjungos valstybių narių teismai galėtų vienodai turėti jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl Beniliukso prekių ženklo negaliojimo, pasiekiamas rezultatas, kuris neatrodo „optimalus“, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 44/2001 tikslus *****. Vis dėlto, jeigu šis reglamentas būtų laikomas taikytinu tokiam ieškiniui, toks aiškinimas, manau, yra būtinas atsižvelgiant į jo 22 straipsnio 4 punkto tekstą ir pagrindus ir dėl jame nurodyto intelektinės nuosavybės dokumento konkrečių savybių *****.

61. Be to, manau, kad ši neigiama išvada yra sąlyginė, nes gali būti, kad praktiškai būtent *rechtbank Den Haag* (Hagos teismas), kaip ir pagrindinėje byloje, bus bylą dėl atitinkamo Beniliukso prekių ženklo įregistravimo paraiškos pateikimo ar įregistravimo vietos nagrinėjantis teismas *****. Man atrodo, tai, kad ieškovas gali pasirinkti, ar kreiptis į vienos, ar į kitos iš šių trijų valstybių teismus, tikrai galėtų įpareigoti atsakovą bylinėtis ta kalba, kurios jis nemoka, ir taip galėtų kilti *forum shopping* rizika. Vis dėlto ši pasirinkimo teisė sukelia esminių padarinių, kurie konkrečiomis Beniliukso prekių ženklo aplinkybėmis nėra tokie reikšmingi kaip apskritai, nes šiam prekių ženklui taikytina teisinė sistema buvo visiškai suderinta tarp šių valstybių narių ir yra aiškinama vienodai *****.

***** Dėl visų šių konkrečių jurisdikcijos taisyklių, kurių turinys yra sudėtingas, žr., be kita ko, J.-P. Beraudo ir M.-J. Beraudo „Convention de Bruxelles, conventions de Lugano et règlement (CE) n° 44/2001“, *JurisClasseur Europe*, 3010 sąsiuvinys, 2015, 66 ir paskesni punktai; H. Gaudemet-Tallon „Compétence et exécution des jugements en Europe“, LGDJ-Lextenso, Issy-les-Moulineaux, 5 leidimas, 2015, 118 ir paskesni punktai.

***** Komisija pripažįsta, kad, taikant Reglamentą Nr. 44/2001, ieškoviui būtų suteikta teisė pasirinkti, kuri visai nedera su šio dokumento tikslais, ir nuspėjamas būtų mažesnis nei tuo atveju, jeigu būtų vadovaujamasi BKPŽD 4.6 straipsnio taisyklėmis, nes pagal jas daugeliu atveju nustatoma išimtinė vieno teismo jurisdikcija. Tačiau primenu, kad, kaip nurodyta šio reglamento 11 ir 15 konstatuojamosiose dalyse, juo iš esmės siekiama užtikrinti, kad „jurisdikcijos taisyklės [būtų] ypač nuspėjamos“, ir „[kuo labiau] sumažinti vienu metu vykstančių teismo procesų galimybę“.

***** J.-P. Beraudo ir M.-J. Beraudo, *op. cit.*, taip pat mano, kad jeigu pagal tarptautinį dokumentą dėl valstybėje arba tarptautinėje įstaigoje pateiktos paraiškos dokumentas išduodamas keliose valstybėse, kiekvienos valstybės, kuriai išduotas dokumentas, teismai turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti ginčus, susijusius su jo įregistravimu ar galiojimu šioje valstybėje (žr. 51 punkto pabaigą).

***** Ši galimybė yra susijusi su tuo, kad OBPI, kuriai paraiškas įregistruoti Beniliukso prekių ženklą galima teikti arba tiesiogiai, arba per nacionalinę instituciją, o ši tuomet turi perduoti OBPI gautus dokumentus (BKPŽD 2.5 straipsnio 1 ir 4 punktai), yra įsteigta būtent Hagoje. Be to, siekdamas išvengti tokios jurisdikcijų koncentracijos Beniliukso valstybės priėmė įvairias BKPŽD 4.6 straipsnyje pakartotas taisykles (žr. šios išvados 49 išnašą).

***** Iš tiesų pagal Sutarties dėl Beniliukso Teisingumo Teismo įsteigimo ir statuso (žr. šios išvados 13 išnašą) 6 straipsnį ir BKPŽD 1.15 straipsnį trijų Beniliukso valstybių teismai gali ar net turi minėtam teismui pateikti klausimus, susijusius su prejudiciniu BKPŽD nuostatų aiškinimu.

c) Dėl negalėjimo papildomai remtis BKPŽD 4.6 straipsniu

62. Siekdamas peržengti ribas, kurios nustatomos galimai taikant Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktą ginčui, susijusiam su bendro galiojimo intelektinės nuosavybės dokumentu, kaip antai Beniliukso prekių ženklų *****; prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas numato galimybę (turbūt papildomai) remtis BKPŽD 4.6 straipsnyje nustatytais įvairiomis „teritorinės jurisdikcijos“ taisyklėmis, siekiant nustatyti, kurios būtent iš trijų Beniliukso valstybių teismai turi jurisdikciją šioje srityje *****.

63. Pirmiausia pažymiu, kad BKPŽD 4.6 straipsnyje įtvirtintos kelių lygių jurisdikcijos taisyklės *****; kurios, kalbant apie jų esmę, labai skiriasi nuo išimtinio pobūdžio jurisdikcijos taisyklės, nustatytos Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punkte. Norėčiau pridurti, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką Reglamento Nr. 44/2001 nuostatos, kaip antai jo 22 straipsnio 4 punktas, turi būti aiškinamos savarankiškai, o ne remiantis valstybių narių teise *****.

64. Be to, manau, kad bet kokia, net ir papildoma, nuoroda į šią BKPŽD nuostatą yra negalima tuo atveju, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad dėl Reglamento Nr. 44/2001 pagal jo 71 straipsnį ji netaikytina. Iš tiesų tuomet nagrinėjant jurisdikciją arba teismo procesų, kurie gali būti pradėti kilus tokiam ginčui kaip pagrindinėje byloje, kolizijos klausimus būtų taikomos tik Reglamento Nr. 44/2001 nuostatos.

65. Tai, kad, mano nuomone, ieškovas galėtų kreiptis į bet kurios Beniliukso valstybės teismus, jeigu tokiam ginčui turėtų būti taikomas minėto reglamento 22 straipsnio 4 punktas, galėtų kelti sunkumų, tačiau jie nėra neįveikiami, nes pačiame šiame reglamente numatyta būdų, kaip šią situaciją galima ištaisyti. Taigi konkuruojančių teismo procesų atveju tarptautinė jurisdikcija yra paskirstoma šioms trim valstybėms pagal taisyklę, kuria remiantis pirmenybė teikiama „teismo, kuriame byla buvo iškelta pirmą kartą“ taisyklei, nustatytai to paties reglamento 27–30 straipsniuose, kuriuose reglamentuojami *lis pendens* ir galimi valstybių narų teismuose nagrinėjamų susijusių ieškinių atvejai *****; atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su šiais straipsniais *****.

***** Dėl šių ribų žr., be kita ko, šios išvados 84 išnašą.
***** Dėl galimo BKPŽD 4.6 straipsnio nuostatų taikymo papildomai šalia Reglamento Nr. 44/2001 nuostatų žr. S.J. Schaafsma, *op. cit.*, 9 punktas.
***** Kurio turinys apibendrintas šios išvados 48 išnašoje.
***** Dėl Briuselio konvencijos 16 straipsnio 4 dalies, lygiavertės Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktui, žr. 1983 m. lapkričio 15 d. Sprendimą *Duijnste* (288/82, EU:C:1983:326, 16–19 punktai) ir 2006 m. liepos 13 d. Sprendimą *GAT* (C-4/03, EU:C:2006:457, 14 punktas) ir pagal analogiją dėl minėto reglamento 22 straipsnio 1 punkto žr. 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Komu ir kt.* (C-605/14, EU:C:2015:833, 23 punktas).
***** Taip pat žr. Reglamento Nr. 44/2001 15 konstatuojamąją dalį. Visų pirma šio reglamento 29 straipsnyje numatyta, kad „jeigu bylos priskiriamos išimtinai kelių teismų jurisdikcijai“, kaip galėtų būti, jeigu ginčui dėl Beniliukso prekių ženklų būtų taikomas minėto reglamento 22 straipsnio 4 punktas, „bet kuris teismas, kitas nei teismas, kuriame byla buvo iškelta pirmą kartą, atsisako jurisdikcijos pastarojo teismo naudai“.
***** Dėl šio reglamento 22 straipsnyje įtvirtintos išimtinės jurisdikcijos taisyklės ir jo 27 straipsnyje numatytos taisyklės, susijusios su *lis pendens*, žr. 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimą *Weber* (C-438/12, EU:C:2014:212, 48 ir paskesni punktai).

66. Todėl jeigu Teisingumo Teismas manytų, kad yra būtina priimti sprendimą dėl antrojo ir trečiojo prejudicinių klausimų, manau, jam reiktų konstatuoti, kad Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 4 punktą aiškintinas taip, kad jurisdikciją išnagrinėti tarptautinę bylą, susijusią su Beniliukso prekių ženklo įregistravimu arba galiojimu, turi kiekvienos iš trijų valstybių narių, kurių teritorijoje ši intelektinės nuosavybės teisė sukelia pasekmių ir turi būti saugoma vienodai, t. y. Belgijos Karalystės, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės ir Nyderlandų Karalystės, teismai.

V – Išvada

67. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *rechtbank Den Haag* (Hagos teismas, Nyderlandai) pateiktus prejudicinius klausimus:

2002 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (EB) Nr. 44/2001 71 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai tarptautinis ginčas patenka ir į šio reglamento, ir į 2005 m. vasario 25 d. Hagoje pasirašytos Beniliukso konvencijos dėl intelektinės nuosavybės (prekių ženklai ir dizainas) taikymo sritį, valstybė narė pagal minėto reglamento 71 straipsnio 1 dalį gali taikyti šios konvencijos 4.6 straipsnyje numatytas jurisdikcijos taisykles.